

[Frede Nielsen.]

hele Spørgsmaalet, og naar Afstemningen kommer, kan det let gaa saadan, at en Trediedel af Befolkningen bliver hjemme, og Resten gaar over i to Halvdele. Hvis Folkeafstemningen faar et saadant Forløb, er vi ikke kommet længere, og Afstemningen kan da komme til at skade mere end gavne.“

Desværre var det ikke den højtærede Arbejds- og Socialminister, der fik sin Mening trumfet igennem paa Venstres Landsmøde, det var den højtærede Statsminister, saadan at dette Krav om Folkeafstemning nu er skudt frem saa stærkt, som det er.

Statsministerens Sydslesvigprogram er jo imidlertid ikke udtømt med disse Planer. Han er — som det ogsaa blev paapeget tidligere her i Salen — rede til i givet Fald at gaa endnu videre. Der er allerede før i Dag mindet om Spørgsmaalet til Statsministeren paa Rønshovedmødet, om hvad han vilde sige til en Afstemning nu om Sydslesvigs Indlemmelse i Danmark under en Særstilling, indtil den endelige Afstemning kunde finde Sted. Ifølge Referat i „Flensborg Avis“ svarede Statsministeren, at han troede ikke, han var berettiget til at sige, hvad han mente om denne Sag. Der ligger heri, at Statsministeren i givet Fald, hvis ingen anden Mulighed findes, er rede til at acceptere en saadan Problemstilling. Endskønt Statsministeren kender Forholdene dernede og ved, hvor aldeles ubestemmeligt det hele ligger, saadan som det er sagt i Danmarks to officielle Noter, viger han altsaa i givet Fald ikke tilbage for en saadan Risiko; han er rede til at favne hele Sydslesvig helt ned til Ejderen, han er rede til i givet Fald at lukke den store, stærke Tyskhed, der stadig gør sig gældende dernede, inden for Landets Højhedsomraade. Har den højtærede Statsminister virkelig tænkt Tanken helt igennem? Har han tænkt Risikoen til Bunds, Risikoen baade for Danmark som Helhed og særlig for Nordslesvig?

Det er en yderst farlig og ganske uoverskuelig Politik, Statsministeren arbejder for, i Virkeligheden en ny Ejderpolitik, med alle dens uhyggelige Muligheder og Konsekvenser. Det var noget saadant, den i Grænseforhold meget kyndige Redaktør Franz von Jessen i sit Radioforedrag den 12. August saa stærkt advarede imod. Det var det, Sprogforeningens Formand Jacob Petersen saa stærkt vendte sig imod, idet han paa det danske Aarsmøde den 29. Juni i Aar advarede mod et nyt 1864 og sagde: Denne Gang styrter vi os selvforskyldt ud

i det, hvis vi følger den af Statsministeren anviste Vej.

Den højtærede Statsminister har ved en tidligere Lejlighed her i Tinget spurgt: Hvorfor skulde man kæmpe dernede, hvis der intet er at vinde? Jeg synes, Spørgsmaalet røber, at Statsministeren kender for lidt til Grænsekamp i dens normale Former. Drivkraften i en Grænsekamp er den Følelse af Rigdom, jeg kan sige Nødvendighed, der ligger i at tilhøre den bestemte Kulturverden, man føler sig hjemme i. Denne Kamp vil Sydslesvigerne, derom er jeg ganske overbevist, under alle Omstændigheder føre videre.

Jeg er ganske klar over, hvor uhyre Spændingen er for dem i denne Tid, og de skal vide ogsaa nu, at vi fra alle Sider i det danske Folk altid vil støtte al sand Danskhed, at vi altid vil være med i den Høfdebygning, som Franz von Jessen omtalte. Desværre har de dernede selv valgt det høje kompromisløse Spil, og nu argumenterer flere af dem med, at Danskheden gaar under, hvis der ikke bliver Tale om en Løsrivelse. Jeg finder det forkert og vildledende at argumentere saadan. De ved dernede, at Danskheden trods alt vil leve.

De gav selv Eksemplet efter 1920. Da Afgørelsen dengang var truffet, og et meget lille Mindretal gik ind under Tyskland, var der ikke et Menneske, der turde tro paa Muligheden af en ny Afgørelse. Ikke desto mindre tog Danskheden dernede Arbejdet op og førte dette Arbejde videre, fordi alene det at tilhøre den danske Kulturverden for dem gav Kampen Maal og Indhold.

Saadan vil den ægte Danskhed fremdeles kæmpe, og derfor bør man ikke fra den anden Side argumentere, som man har gjort det her. Den vil kæmpe, og i denne folkelige, kulturelle og nationale Kamp vil den altid være sikker paa vor fulde Støtte. Ogsaa Sydslesvigerne maa vide, at over alle andre Hensyn staar Hensynet til Danmark, til vort Lands Fremtid og Sikkerhed. Det var ganske rigtigt udtrykt af den højtærede Udenrigsminister, da han sagde:

„Der er kun een Vej: Rettens og Retfærdighedens. Det er farligt at gaa uden for Rettens Grundlag. Danmark maa vedblive at være en Nationalstat.“

Ja, netop. Det er Danmarks Linie, og det bør det ogsaa være i Fremtiden — og ikke den risikofyldte Chancepolitik, som den højtærede Statsminister er Talsmand for.

Jørgen Gram: Saa betydningsfuldt, som det sydslesvigske Spørgsmaal er baade folkeligt, nationalt og politisk for det danske